

1:a söndagen efter påsk

Predikan 2025-04-27

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige.

Dagens ämne: *Herren vår frälsnings hövding.*

Epistel: 1 Kor. 15:1–20. *Uppståndelsens vittnen.*

Evangelium: Joh. 20:19–31. *Jesus och Tomas*

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön. Käre himmelske Fader! Vi tackar dig att du har uppväckt din Son ur döden och låtit honom uppstå för vår rättfärdiggörelses skull. Vi ber att du med din helige Ande kommer till oss genom ordet och sakramenten och skänker oss vissheten om att också våra kroppar en dag skall uppstå och förhärligas så att vi i evighet får skåda ditt ansikte. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext 2:a årg.: Joh. 21:1–14. *Herren uppenbarar sig vid Tiberias sjö.*

1 Vid den tiden visade sig Jesus en gång till för lärjungarna. Det var vid Tiberiassjön, och det gick till så här: 2 Simon Petrus och Tomas som kallades Tvillingen, Natanael från Kana i Galileen, Sebedeus söner och två andra av hans lärjungar var tillsammans. 3 Simon Petrus sade till dem: ”Jag går ut och fiskar.” De andra sade: ”Vi följer med dig.” De gick ut och steg i båten, men den natten fick de ingenting.

4 Tidigt på morgonen stod Jesus på stranden, men lärjungarna förstod inte att det var han. 5 Jesus sade till dem: ”Mina barn, har ni inget att äta?” De svarade: ”Nej.” 6 Han sade: ”Kasta ut nätet på höger sida om båten, så ska ni få.” De kastade ut nätet, och nu orkade de inte dra upp det för all fisken. 7 Lärjungen som Jesus älskade sade då till Petrus: ”Det är Herren.” När Simon Petrus hörde att det var Herren drog han ytterplagget om sig, för han var inte klädd, och kastade sig i sjön. 8 De andra lärjungarna kom efter i båten med fisknätet på släp. De var inte långt från land, omkring hundra meter.

9 När de kom i land fick de se en koleld och fisk som låg på den och bröd. 10 Jesus sade till dem: ”Bär hit av fisken som ni fick nyss.” 11 Simon Petrus steg i båten och drog upp nätet på land. Det var fullt av stora fiskar, 153 stycken, och fast de var så många gick nätet inte sönder. 12 Jesus sade till dem: ”Kom och ät.” Ingen av lärjungarna vågade fråga honom vem han var. De förstod att det var Herren. 13 Jesus gick fram och tog brödet och gav dem, och likaså fisken. 14 Detta var den tredje gången som Jesus visade sig för lärjungarna efter att han hade uppstått från de döda.

Vi befinner oss nu i vårt kyrkoår i tiden mellan påsken och Kristi himmelfärd. Under påskdagarna har vi hört om hur Jesus instiftade nattvarden, gick ut till oljeberget där han blev förrådd av Judas Iskariot och sedan fångslad av översteprästernas soldater och förd till sitt lidande. Han blev smäddad och misshandlad och till sist dömd till döden fastän han inte hade gjort något ont. Men hans död på korset var Guds straff för våra synder. Så visade Jesus med sin uppståndelse att det stora försoningsverket var fullbordat. När Jesus stod upp med sin förhärligade kropp hade han uppfyllt Guds lag fullkomligt och burit straffet för hela världens synd.

Genom att Fadern uppväckte Sonen från de döda hade han förklarat att inga synder längre vilade på Kristus. Han hade genom sin uppståndelse kastat *alla våra synder i havets djup* som profeten Mika säger (Mika 7:19). Därför skriver aposteln Paulus: ”*Rättfärdighet kommer att tillräknas oss som tror på honom som uppväckte vår Herre Jesus från de döda, han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull*” (Rom. 4:25). Därför är det som vi sjunger i psalmen:

*Han fullgjorde vad vi borde och blev vår rättfärdighet
Han avvände vårt elände för båd tid och evighet
Han förvärvade att vi ärvde ljus och frid och salighet.
(Sv. Ps. 1937, nr 106:2)*

Våra texter handlar nu om tiden efter påsk då Jesus vid upprepade tillfällen visade sig för sina apostlar och för många andra kristna. Han visade sig först för Maria Magdalena vid graven, sedan för Petrus och och han kom genom stängda dörrar till alla apostlarna. Den tvivlande Tomas fick till och med räcka fram sin hand sina fingrar och sticka dem i hålen efter spikarna. De två lärjungar som gick till Emmaus fick vandra tillsammans med Jesus hela dagen då han förklarade Skrifterna för dem. Paulus räknar också upp många vittnen som fick möta den uppståndne Frälsaren. Det var bl.a. en gång mer än 500 kristna bröder på en gång (1 Kor. 15:6). Apostlarna samlades på änglarnas befallning vid det berg i Galiléen där han gav dem dop- och missionsbefallningen. Vid dessa uppenbarelser visade Jesus tydligt att han inte var en ande utan att han var en människa med kött och ben.

Han åt också tillsammans med dem, vilket vi nyss läste om i predikotexten då Jesus gjorde upp en eld och stekte fisk på den och gav lärjungarna bröd. Jesus visade då genom sitt ord att de verkligen var han själv som stod där. När de kastade ut näten på höger sida fick de en mycket stor fångst trots att de arbetat hela natten utan att få något. De 153 fiskarna var beviset på hans uppståndelse.

Till sist fick apostlarna i Betania se när Jesus under det att han välsignades lyftes upp mot himlen tills ett moln dolde honom. Alla dessa uppenbarelser och himmelsfärden visade klart och tydligt att Jesus hade uppstått med samma kropp som han hade haft ända sedan han blev avlad av den helige Ande och född av jungfru Maria.

Det är av allra största vikt att vi verkligen förstår och tror att Jesus alltid har en och samma kropp ända sedan Gud lät honom bli människa. Därför hänger inkarnationen och uppståndelsen mycket nära samman. Gud har blivit människa. Johannes betygar detta med orden: ”*I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud*” (Joh. 1:1f). Och lite längre fram fortsätter Johannes: ”*Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, den härlighet som den Enfödde har från Fadern. Och han var full av nåd och sanning*” (v. 14).

Vi har som människor också samma kropp hela vårt liv och därefter också när våra kroppar blir uppväckta ur gravarna på den yttersta dagen. Även de kristna som den dagen fortfarande lever på jorden kommer att få sina kroppar förvandlade och förhärligade. Också alla de som inte har trott på Kristus kommer att uppstå med sina kroppar, men endast för att bli dömda och fördömda.

Även om kroppen åldras och dör så har vi enligt Guds ord samma kropp här i livet och efter uppståndelsen. Skillnaden är att Gud kommer att förhärliga denna kropp i vår uppståndelse. Vi har av Gud fått en identitet som aldrig ändras även om våra celler ständigt förnyas och kropparna förändras och bryts ner. Paulus jämför detta med hur man planterar ett frö som sedan växer upp som en planta. Han säger: ”*Nu kanske någon frågar: Hur uppstår de döda? Vad har de för kropp när de kommer? Du oförståndige, det du sår får inte liv om det inte dör. Och det du sår har inte den form det ska få utan är ett naket korn, kanske av vete eller något annat slag. Men Gud ger det den form som han har bestämt, och åt varje frö dess egen form*” ... ”*Så är det också med de dödas uppståndelse. Det som blir sått förgängligt uppstår oförgängligt. Det som blir sått i ringhet uppstår i härlighet. Det som blir sått i svaghet uppstår i kraft*” (1 Kor. 15:35–38, 42f).

Men även Kristi kropp framträder på olika sätt. Hans kropp förändrades också även om det hela tiden var samma kropp. Han växte som vi från nyfödd till ett barn och sedan till en vuxen man. Under sin tid på jorden levde han i enkelhet och fattigdom. Han utstod hunger och törst, frestelser och lidande och till sist tortyr, korsfästelse och död. Men sedan uppstod han i härlighet. Hans kropp gick genom den hårda gravstenen innan jordbävningen kom och änglarna öppnade graven genom att rulla bort den stora stenen. Då var graven redan tom. Kristus hade uppstått tidigare i början av den tredje dagen. Då var hans kropp förhärligad, men det var ändå samma kropp.

Kristi förhärligade kropp kunde komma in till apostlarna trots att de var bakom stängda dörrar. De var säkert oroliga att överstepräster skulle sända sina tjänare och ta dem till fånga och stängde därför till ordentligt. Men Jesu kropp kunde gå rakt igenom låsta dörrar och kompakta väggar. Det innebar inte att hans kropp upplöstes utan att han som Gud och människa kunde göra detta under. På liknande sätt var hans kropp och blod närvarande i den första nattvarden och sedan överallt där nattvarden firas enligt hans befallning. Så är Jesus efter sin himmelfärd både sittande på Faderns högra sida och samtidigt närvarande överallt fastän på ett osynligt sätt. Han bor i varje kristens hjärta och är på ett särskilt sätt närvarande hos dem genom tron. Och överallt där Kristus är finns också Fadern och Anden närvarande.

Det finns därför inte någon enda plats i universum där Kristus inte är – även bland ogudaktiga människor. Han är ju Gud, som är allestädes närvarande. Skriften säger att han också är mitt ibland sina fiender. Han lägger dem under sig som en fotboll när han segrar.

Men under tiden mellan uppståndelsen och himmelfärden visade han sig på ett särskilt sätt för sina lärjungar och för dem som fick vara vittnen. Även i nattvarden är han fysiskt närvarande i alla tider på ett för oss obegripligt men verkligt sätt med sin kropp och sitt blod. Sedan skall vi på domens dag få se honom då han på nytt framträder öppet inför alla människor. När han sitter på sitt domarsäte gör han det också med sin synliga kropp, och vi kommer då att stå inför honom med uppståndna och förhärligade kroppar.

När vi med vårt förnuft försöker förstå allt detta är det omöjligt. Men vi litar på att Guds ord är sant. Kristi uppståndelse är den säkra grunden för vår tro. Därför skall vi varje dag tacka honom för detta och med fast tro förtrösta på att han är oss nära med sin tröst och förlåtelse. Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.